

hangot ad

„Úgy szeretnék írni is, mintha tulajdonképpen hallgatnék.”
(Pilinszky J.)

1.

p kiskanalával kezdődött minden vagyis azzal hogy a kabátom zsebében egy kulcsosomó néhány elhasznált zsebkendő és egy forgalomból kivont kétforintos társaságában ráakadtam

már rég megfeledkeztem róla p-ről és főleg arról hogy egy jól sikerült kávéházi est után szinte a pincér szeme láttára a zsebembe dugtam

írhatnám azt is igazából arról van szó hogy szeretek egy verset amiben az ottó az abbáziában ül egy pesti kávéházban (mert ott a közelben van az oktagon) és lát egy nagykabátot amint egy kiskanállal egy csésze feketét keverget¹ és pilinszky meg az én esetem csak a későbbiekben illeszkedett idomult a vershez mert másképp nem lehetett elviselni azt a méregető tekintetet egy hatalmas férfi finomságát

azt szerettem ahogy egy nagykabát egy kiskanállal keverget egy feketét de nem issza (meg) mert talán szívdobogást kap tőle szóval nem ihatja de legalább ott gőzölög előtte legalább kavargathatja hogy talán tényleg annyira kihűljön hogy szinte jéggé fagyjon fekete ebonittá

fekete tóban fürdött egy kiskacsa míg a víz be nem fagyott s most csőrével karistolja a jeget ahogy karistolná kiskanalával mint korcsolyájának élével

¹ nem akarom elmesélni *pilinszky kiskanalát* mert attól félek én lefogynék azt hogy ezek a jugók még a szocreál fém kiskanalákat is ellopják noha tudom hogy ügyes megoldás az ahogy a pincér nem érti hogy ez nem egy egyszerű kiskanál hanem pilinszky kiskanala

pilinszky is de az ebonitról elsődlegesen mégsem egy véres felsértett száj vagy sebzett csőr jutott eszembe hanem a rúd illetve az ahogy selyemmel dörzsölve elektromossá válik hogy a kis papírdarabkák a kávé mellett kiszóródott kristálycukorszemcsék a levegőbe emelkednek hogy végül a fekete kávé-rúdhoz tapadjanak

az jutott eszembe hogy talán p sem kávézik akárcsak én de szereti az illatát (nemcsak a főttnek hanem a frissen pörkölt kávészemeknek is) és éppen ezért kikéri de nem issza csak keveri felkavarja az alját hogy erősebb legyen az illat hogy végül kihűljön megfagyjon ráfagyjon egy kanálra rúd legyen és elektromos

ott ülne az abbáziában egy nagykabátban örök kavaráásban és én félnék hogy mi lesz ha éppen akkor érkezem amikor már megfagyott mi lesz ha az ebonitrúd mégiscsak magához vonzza a kristályszeretet és mi lesz ha csak úgy fogom magam nem félve a pincér tekintetétől fogom magam s ellopom pilinszky kiskanalát

2.

elloptam p kiskanalát

késő volt már a villamosok sem jártak én pedig messze laktam vagyis elég messze ahhoz hogy inkább zárásig (netalántán hajnalig a kávéház előtt egy padon vagy az aszfalt kövén ülve nem félve a felfázástól mert nyár volt még éjjel is eléggé meleg) maradjak hogy azután lesz ami lesz alapon

hazaérjek

nem arra vártam hogy összefussak valaki ismerőssel és megkérjem kíséren haza hiszen nem akartam ismerős arcot tekintetet (nem akartam hogy nézzenek hogy nézve legyenek) ezért is ültem az abbáziába (este érkeztem de kávé én sem rendeltem akárcsak tolnai néztem a cápauszonyokat és opatijára gondoltam meg arra a nőre akinek a szobránál anyáékkal első nyaralásom során lefényképezkedtünk) és csak az utolsó pillanatban szóltam neki jöjjön ide az abbáziába (tekintete tapadjon a cápauszonyra combjában érezze a harapást ahogy az a nő érezhette) akkor amikor már úgyse tud

anyám attól félt kleptomániás leszek mert megtalálta zsebemben azt a szocreál fémkanalat amiről azt írom hogy p-é volt noha anyám igazából

nem az a félős fajta² a kleptománia is onnan jött hogy hirtelen egy pillanatra kitisztult az agya mint ahogy tavasszal szokott kitisztulni az ég³ hogy aztán végül ismét a teljes sötétségbe zuhanjon vissza

akárcsak a tolnai-versben a pincér úgy ebben az égszínkéek pillanatban anyámat is maga a mozdulat a tett foglalkoztatta és nem az eszköz mely a személyre utal azaz a lopás mint olyan elhomályosította a kanál ideáját és ezen keresztül (pedig ez lenne a legfontosabb) magának pilinszkynek a személyét

és én tudtam nem leszek kleptomániás bár minden egyes számomra mozgatható és elérhető tárgyat amihez p-nek köze volt és amihez p hozzáért elemelek

zsebembe mélyesztem hogy végül maguk az eszközök melyek p-re a birtokosra utalnak ne csak utaljanak ne csak jelek legyenek néma jelölők hanem végül azonosuljanak magával a jelölttel

p essen egybe eddig néma most azonban már élő beszédes tárgyaival

² valójában anyám nem fél mert nem az a fajta ahogy anyám egyéb más specifikummal sem rendelkezik hiszen fejből kitörlődtek a gondolatok ahogy a sok használatból szép lassan lehangolódik a zongora is hogy végül már inkább kellemetlen mint kellemes legyen hallgatni

éppen ezért taszítom de taszítja ő is önnönmagát a meg nem szólaltatás azaz az elnémítás állapotába

anyám számára tehát már semmi sincs és semmi se volt és nem is lesz ahogy anyám önnön létéről se tud

az hogy anyám feje üres belül egy véglegesített kussolásba zárja őt mely kussolás a cselekvő képtelenségéről illetve a gondolat és éppen ezért a beszéd hiányáról tesz tanúbizonyságot

anyám így válik önmaga számára egyfajta nem-létté míg a másik számára létező marad azonban egy olyan néma tárgy mely elveszítette alanyiságát mely csak a másikként van és kérdéses hogy egyáltalán valaha hangot kaphat-e

³ anyám arca szederjes nem égszínkéek és kékítőt sem old az ég vizébe ahogy a haját is vörösre festi nem úgy mint nagymama aki kékítő samponnal mossa hogy inkább őszes mint sárgás aranyos legyen